

Sokk: 0

MOTTATT

fra Trossen

24 JUNI 1980

FRAMKAMERATER

Mai 1980

NÅR DET ER SLUTT PÅ OLJA FRA
MIDT-ØSTEN SIER OLJEMONOPOLENE:

Look to «Norway»

KAMERATER: UHYRET ER PÅ VEI NORDOVER!
KAN VI STOPPE DET ?

INNHOLDSFORTEGNELSE.

LEDER: Sommerleirene i år	s. 2
Partiledelsen og landsmøtediskusjonene	s. 5
Prinsippprogrammet: Sosialisme og demokrati	s. 6
Forholdet mellom partiet og staten	s. 9
Afganistankomiteen i Tr.heim	s. 10
Forespørslser-fra redaksjonen	s. 11

Om dette nr. og neste nr.

Som dere ser: Et ekstraordinært tynt nr.!

Den viktigste årsaken er ikke at vi hadde planlagt det slik, men at bestilte innlegg ikke er kommet innen fristen. Slik vi jobber for tida er det helt nødvendig å holde fristene. Det er folk som gjør arbeidet på fritida og trykking er en tidkrevende jobb som må forberedes. Derfor er parola for tida: ~~Kx~~ Uts ett ikke trykking-utsett heller artikler. - Så til folk som synes vi er vell harde på fristene - vi gjør det av arbeidsmessige årsaker. Dere må heller sjøl stramme dere opp!

Vi vil særlig kritisere kamerater som har lovet innlegg om faglig kampen og innlegg om kvinnediskusjoner. Disse to temaene var opprinnelig planlagt som hovedsaker til dette nr. Nå må det utsettes til neste nr. De viktige oppsummeringene av vårens faglige arbeid må utsettes til neste nr.

Vi planlegger og en grundigere oppsummering av årets I. Mai-arbeid til ~~xxxx~~ i neste nr. Så håper vi det kommer nye innlegg til debatten om Sosialisme og demokrati - det ser ut til å bli en av de store diskusjonene fram til Landsmøte.

Fristen for innlegg til neste nr. er: Mandag 2. juni.

LEDER: SOMMERLEIRENE I ÅR.

KRIG I VÅR TID - HVA GJØR VI ?

Sovjets okkupasjon av Afghabistan har med ett gjort at "alle" snakker om faren for krig. Analysene vi har kommet fram til på a tidligere sommerleire ser ut til å stemme, desverre. Desverre fordi vi ikke vil ha krig, tvert imot. De fleste av oss er vel redd krig-en, og jo mer vi ser at det vi har sagt stemmer, jo mer blir vi redd. Men det hjelper ingenting å være redd, krigen kommer ikke noe mindre av den grunn. Det beste vi kan gjøre er tvert imot å forberede oss på at krigen kommer, mentalt og politisk i første omgang. Når (og hvis) krigen kommer vil vi stå langt bedre rustet om vi er forberedt på det, da vil vi være mer beslutsomme, sjøl om vi er redde. Og enda bedre vil det være for folket i Norge (og verden) om vi også kan gjøre en stor innsats i å forberede folket på krig, om vi skikkelig kan avsløre Sovjet, og reise folk til motstand mot Sovjets krigepolitikk, også før verdesskrigen kommer.

Men trenger vi å diskutere det på en sommerleir ? Det skal jo diskuteres i partiet. Og vi har da drevet med å avsløre Sovjet i lang tid nå. Nå må vi ha en skikkelig ferie (Det blir kanskje den siste sjansen")

Kamerater jeg tror ikke at vi ved å ta en "skikkelig ferie" vil kom-

me styrke tilbake, og drive en bedre kampanje mot krigen. Tvert om vil vi vel kanskje være ennå mer redd, vi har sett hva vi kan miste, men ikke følt den krafta det er å skikkelig få forberedt seg/diskutert hva en skal gjøre sammen med mange andre med forskjellige erfaringer. Diskusjonene i partiet vil bli mer begrensa ut fra at vi har mer begrensede erfaring/ideer i hvert lag. Og vi har ikke den ressursen som uorganiserte er (og kan bli) i de debattene.

VI HAR ANSVARET

Noen vil kanskje si; jeg veit så lite, dette kan andre diskutere, så kan jeg få vite hva de kommer fram til etter leirene. Men hvilken garanti har vi for at andre veit mer, er det ikke bare ved at vi alle slår sammen vår lille viten at vi kan komme fram til felles kunnskap? Dessuten er vel en svært viktig del av kravet om demokrati at en sjøl viser ansvar Vi har alle et svært stort ansvar for disse diskusjonene. Linja vi kommer fram til, og den praksisen vi elle har i tida framover kan bety svært mye for framtida til folket i Norge. Hvis vi gir faan nå, så vil vi kanskje få en mer "upolitisk og"avslappende" ferie, øen samtidig har vi ekstra "økyld" hvis partiet ikke kommer fram til en fiktig politikk i tida framover.

Vi er kommunister, vi veit at det antagelig blir krig, vi kan ikke skyve ansvaret for Norges framtid fra oss. Og det er nettopp det ansvaret vi må ta på oss ved å drive diskusjonene om hva vi skal gjøre nå og ved et eventuelt krigsutbrudd. Og dette gjøres i stor grad på sommerleirene i år.

Vi vil ha bare ett hovedtema i år. Det vil gå gjennom hele leiren, og ikke oppsummeres før helt på slutten av leiren. I tillegg har vi tenkt å ha mindre emner/seminarer innimellom, så diskusjonene om krigen kan få modne, og vi kan komme lenger i å utvikle politikken. Dette håper vi er en bedre måte å utdype temaet på, og det gjør vel også bedre valgmuligheter, hvis noen bare vil være med på deler av diskusjonene, og heller gjøre andre ting utenom.

SOSIALISME - DEMOKRATI

Dette vil være undertema på Stølsvangleiren. Vi skal ha 2 innledere. Diskusjonen om dette har gått i KK, og på et møte som Marx-Engels-skolen arrangerte i Trondheim. Et innlegg fra T. Andersen står i siste Røde Fane. Dette er en viktig diskusjon, og nettopp sommerleirene vil være en unik sjanse til å drive denne motsigelsen framover. Det står skarpe syn mot hverandre, og Landsmøtet skal være en gang i høst. Mulighetene for å få diskutert dette ~~er~~ og vinne fram med sitt syn er mye lettere på sommerleirene, enn de vil være ellers. Alle som er opptatt av dette

bør bruke anledningen på Stølsvang i år.

VANDRELEIRENE: SØR-FAGLIG NORD-MILJØ

Dette er de temaene som blir forberedt til vandreleirene, utenom hovedtema. I tillegg vil vi lage opp innledningene som blir brukt på Stølsvang om sosialisme og demokrati, slik at de kan holdes på vandreleirene også, hvis det er interesse for det.

Vandreleirene har alltid vært et populært tilbud, dette er en god kombinasjon av god ferie, politikk, i tillegg får en kjennskap til terrenget i Trøndelagsfylkene, og erfaring i å klare seg i skog og mark.

ØKONOMI.

Desverre har vi en kontrakt på Stølsvang på 3 år (siste år nå), og dette er et jævla dyrt sted. Vi er derfor avhengig av et visst minimum av deltakere på leirene tilsammen, ellers må vi ha en innsamling for å dekke underskuddet i partiet etterpå. I fjor gikk Stølsvang-leirene med underskudd, men vi berga såvidt sammenlagt pga vandreleirene. Det betyr at vi i år må være like mange på Stølsvang som ~~høst~~ av leirene i fjor, pluss omtrent samme antall på vandreleir. Dette stiller mobilisering som en viktig oppgave for avd. Vi får ikke med oss uavhengige, hvis vi ikke drar dem med sjøl.

I fjor blei det oppsummert å alle fall på 1. Stølsvangleir, at det var mer ferie enn før, og at diskusjonene var mer demokratiske

Vi har i år tatt et bedre grep, og regner med at vi skal unngå endel av de problemaa vi hadde i fjor med ledelse o.l. Barnehagen på leir 2 i fjor, der den blei prioritert, blei oppsummert som bra, og de som var i barnehagen var fornøyd, og hadde fått utbytte av leiren, det hadde ikke bare vært mas, som det ofte har vært før.

FRAMTIDA.

Vi må sørge for skikkelig oppsummering i år, både fra hver enkelt deltaker, og fra alle avdelingene. Hva de synes om leir, skal vi ha leir i framtida, eventuelt i hvilken form .etc.

Her må også medlemmene vise et ansvar, hvis ingen sier noe annet (som i år), regner vi sjølsagt med at det blir leir som tidligere. Hvis de fleste medlemmene da ikke kommer på leir, må dette sies å være en ganske effektiv måte å sabotere partiets arbeid på, spesielt økonomien. Jeg håper at vi kan få en skikkelig diskusjon om leirenes betydning og framtid i år.

Jeg mener at leirene er nødvendige, men at Stølsvang-leiren har utlevd seg sjøl (men vi har kontrakt i år), vandreleir og ev. små fastleire trur jeg er framtida.

Vis ansvar for at vi får utvikle en riktig politikk for arbeidet før og ev. under krigen !

DRA PÅ SOMMERLEIR I ÅR, OG MOBILISER ANDRE, ØET GJELDER VÅR FRAMTID.
Sommerleir ansvarlig.

HVA HAR DS GJORT MED LANDSMØTESAKENE?

Kammerater har etterlyst hva DS har gjort med LM-sakene. Har DS diskutert utkastene? ER DS enige i det som er kommet? Hva vil DS komme med videre?.

Kort orientering.

DS har hatt plenarsbehandling på Vedtekter, Prinsippprogram og Beretning. Arbeidsprogrammet vil ikke bli behandlet av DS som helhet, men er behandlet av DS/AU.

Vedtøktene

DS slutter opp om størsteparten av forslagene. Det står motsigelser på fraksjonsparagrafen, avsnittet om Ungdommen og endel mindre saker.

Vedtøkene er oversendt programkomiteen men ikke publisert i partiet. Grunnen til dette er prioriteringa av vedtektediskusjonen. DS-medlemmer har deltatt i debatten i internblad.

DS/AU vil ha en ny diskusjon på det forslaget som nå sendes ut.

Prinsippprogrammet.

DS har hatt en forholdsvis grundig diskusjon. Det sto mye motsigelser. DS forkasta formen på programmet. Store motsigelser i DS på saker som -avsnitt om faglig politikk -synet på parlamentarismen og det politiske systemet i Norge. -synet på "Hva vi skal si om sosialismen" (Jfr. Sosialisme-demokratidebatten)

Det ble fatta mange vedtak som er oversendt Programkomiteen. -Vedtøkene er ikke publisert i partiet. En grunn til det er at

diskusjonene er kommet kort og at om vedtøkene ble publisert kunne det binde debatten unødvendig mye. DS-medlemmer har deltatt aktivt i debatten i internblad. - Tror likevel noen vedtak kunne vært offentliggjort. Det vil bli tatt opp på førstkommende DS-behandling og eventuelt publisert seinere.

Beretninga.

Forslagene fra DS-behandlinga er publisert i FK. Her var enheten betydelig større enn på Prinsippprogrammet. Etter planen skal både det nye utkastet til Beretning og det nye P-programmet diskuteres enda en gang i DS.

Arbeidsprogrammet.

DS/AU var godt fornøyd med hovedlinjene i Arbeidsprogrammet. Det har kommet inn en serie tilleggsforslag. Disse vil bli publisert i neste nr. av FK. DS/AU planlegger å gi enkeltavdelinger ansvar for bestemte avsnitt i Arbeidsprogrammet. Disse sakene kan trolig ikke publiseres i FK før i august.

Samla sett har DS prioritert Landsmøtesakene forholdsvis høyt i sitt internarbeid. ~~xxxx~~ I tida framover vil vi fortsatt legge størst vekt på Prinsippprogramsakene og Beretninga.

Kamerat på oppdrag for
DS/AU.

PRINSIPPROGRAMMET:

SOSIALISME OG DEMOKRATI.

Trond A har på et møte i Oplysningsutvalget og seinere i Røde Fane (2-80) levert "kjetterske tanker" om hva slags sosialisme vi vil ha i Norge.

Hans problem er bl.a at den sosialismen vi presenterer i P-programmet: ".virker grå, trist og gjennomsyret av alle slags restriksjoner". Avslutningsvis sier han det så sterkt ".jeg vil kvie meg for å vise det til radikale folk jeg kjenner, ihvert fall hvis hensikten skal være å skape glede for sosialismen".-Jeg er enig med Trond i at hans svar er "kjettersk", men er ikke så sikker på at "radikale folk" er enige med ham. Personlig er jeg svært usenig i Trond sine "nye giv". Men, jeg vil gi Trond ros for å kaste inn mange ideer og gå rett på sak. Det gir et godt grunnlag for debatt.

Dette er ikke noe nytt tema. Spørsmålet om hvordan sosialismen skal se ut sto på dagsorden fra Marx Pariserkommunen i 1871, Sovjet 1917, Kina 1949 etc. Alle klassikerne har skrevet grundige analyser av spørsmålet. Da synes jeg det er temmelig letvint av Trond å skrive 15 spalter i Røde Fane uten å nevne klassikerne erfaringer. Er deres analyser uten betydning?-

Så til noen av de sakene Trond tar opp. Jeg vil her konsentrere meg om 4 spørsmål-vil ikke påstå at disse er de viktigste.

A. "Grått og trist-fullt av restriksjoner"

Er dette en riktig beskrivelse av programmet? Jeg foreslår at folk går igjennom Programutkastet-Kap.VII. Her er noe av det jeg fant:

1. Det arbeidende flertallet tar makta for å gjøre slutt på utbyttinga
2. Det lages en økonomisk statsplan
3. Produksjonen skal utvikles
4. Flertallet av det arbeidende folk et skal inn i statsstyret
5. Statstjenester utføres på arbeiderlønn
6. Folket velger tjenestemenn og kontrollerer dem
7. Virkelig ytringsfrihet og rett til politisk arbeid på skoler og arbeidsplasser
8. Frihet til debatt, kritikk, veggviser
9. Arbeiderkontroll på alle plan i staten og arbeidsplassene.

Mange av Tronds "konkrete" forslag står i programmet. Er dette så trist og grått? Er det fargeløst og slå fast at vi vil avskaffe utbyttinga, at arbeidsfolk sjøl skal velge og kontrollere representanterne. For arbeidsfolk i Norge som daglig må selge arbeidskrafta si, som blir styrt av "representanter" de aldri ser eller får tjangs til å hve eller kritisere (Stortingsmenn etc) som passiviseres politisk-for dem på dette innholdet-om det popular-

iseres, bety "en ny verden"!-Men ~~ikk~~ ikke for Trond. Hvorfor ikke? Er det fordi dette er uviktige saker? - Trond vil ha detaljer. ~~Dette~~ Han x vil ha fargerike beskrivelser. Men- vi snakker om et prinsippprogram. Her må vi stå inne for det vi sier. Det er å føre folk bak lyset å slenge på en serie "gode forslag". Vårt program må bygge på historiske erfaringer, ei analyse av dagens klassesamfunn og ta hensyn til det vi kan si om framtida. Dette setter strenge rammer for hva vi kan programfeste ~~xx~~ om den framtidige sosialismen. Lenin understreker at vi ikke skal innføre ordninger ~~for~~ ~~for~~ flertallet ~~ikk~~ ønsker dem ~~også~~ og er modne for dem. (Se Staten og Revolusjonen). De framtidige ordninger - detaljene- må utvikles når tida er moden for det og gradvis. - Trond mener også vi setter for mange "restriksjoner". Dette får vi evt. komme tilbake seinere, men jeg minner Trond om de historiske ~~er~~ erfaringene: Pariserkommunen gikk under fordi det var for få restriksjoner- for lite vold (Dette var en viktig grunn). Revolusjonen i Chile gikk under fordi folket hadde ~~xx~~ illusjoner. Jeg wynes også det norske folk har nok eks. på at herskerklassen tyr til harde midler når de må: Og vær sikker på det: Etter revolusjonen må de gamle herskerne bruke alle midler om de skal ha tilbake makta si!

B. Partiets maktmonopol.

Trond er skeptisk til at partiet skal ha et "maktmonopol". -

Samtidig understreker Trond at han forsvarer proletariatets diktatur. - Det er mulig det i det framtidige sosialistiske Norge ikke er nødvendig å vedta partiets rolle i Konstitusjonen- som i Kina, men likevel må partiet spille en ledende rolle på disse områdene:

- Partiets økonomiske politikk må bli statens økonomiske politikk.
- Partiets utenrikspolitikk må bli statens utenrikspolitikk
- Partiets program for demokrati og folkestyre må bli statens politikk.
- Partiets ideologiske plattform- Marxisme-leninismen- må bli statens plattform. Eller ^{mener} ~~ikk~~ kanskje Trond at den norske staten i framtida ikke skal ta standpunkt til slike saker- eller evt. føre en statspolitikk mot partiets linje? (Snakker her sjølsagt bare om hovedsaker- det er klart at stat og parti kan ha ulikt syn på mindre saker) .

Jeg er enig ~~ikk~~ med Trond i at ~~Partiet~~ ~~Staten~~ ikke kan "tvinge seg til" et monopopol- om det er det han mener. Partiets sterke stilling får det først når folket gir partiet en slik støtte, når Høyre og DNa er grundig avslørt- bl.a.

I dag har de borgerlige partiene en slik "monopolstilling" fordi state: er et redskap for deres politikk. Under sosialismen vil ~~KK~~ AKP(m-L) eller det partiet arbeiderklassen har da, få tilsvarende ledende stilling.

G. "Partiet degenerer"

Trond innfører ei ny analyse av hvordan vi skal holde partiet "reint og rødt". Løsninga er: En opposisjon-flerpartisystem. (Røde Fane, s36) Dette problemet er sjølsagt grunnleggened-så langt er jeg enig med Trond, men medisinen-?

Tronds medføsin er:

Andre partier som kan gi KP konkurranse om velgerne.

Den kampen kjenner vi i dag. Jeg tror folk vil betakke seg for den korrupte kampen mellom partiene. Det er nettopp innafor ramma av dette partistystemet karrister og pampar har sin tjangse-~~xxxxxx~~ Er det slike vi må konkurrere med tror jeg vi får nok med å vokte oss for "kniver i ryggen". Men-Trond er ikke opptatt av det jeg mener må være hovedmetodeneformer for kontroll som kan sikre kontroll fra massene. Vårt mål må være å knytte partiet så nært de breie laga av folket som mulig-så nært at folket kan korrigerere ledere som går mot deres interesser. I dag bruker vi metoden med ideologisk fostring, kritikk og sjølkritikk m.m. Jeg tror ingen andre partier-det må da være borgerlige-kan sikre partiet rødt (Det er også et paradoks-deres mål er jo å sikre at partiet degenererer!) Men-noen tiltak kan ^{v32}

a. Partiet må skifte ledere oftere enn de statsbærende partia har gjort til nå.

b. Offentlig kritikk og sjølkritikk

c. Ideologisk fostring v/ regelmessige kaderskoler

d. Lav, lønn-ikke over gjennomsnitt industriarbeider

e. Regelmessig kropsarbeid
fx

D. "Virkelig demokrati" eller parlamentarisme?

Trond holder en knapp på "partisystemet"-det er hans svar på hva "virkelig demokrati" kopret er. Men-hvorfor er ikke Trond mer opptatt av hvordan trekke de store massene med i styringa? Partistystemet slik vi kjenner det-passiviserer folket. Vi må ta klart avstand fra Parlamentarismen som lar oss få velge "representanter" hvert 4. år-som da ikke kan avsettes eller kontrolleres. Vi må ha folkelige organ som kan sikre at massene kommer med aktivt. Vi må velge representanter som både er lovgivende og utøvende-som står til ansvar for det de vedtar. Fra historia har vi "Kommunen" fra Paris og "Sovjetene" fra Bolsjevikrevolusjonen. Vi har og erfaringer fra Kina-og sikkert og andre.-Jeg tror modellen fra "Kommunen" har manges av de grunn-elementer vi må ha i vårt framtidige system:-Små valgenheter.
-Representanter både lovgivende og utøvende
-Tjenestemann velges og kontrolleres
-Arbeiderlønn -.....

Trond har levert et friskt bidrag som det virkelig går an å være uenig i! Mange er og sikkert uenig med meg-så kom med synspkt. (Anbefalt litteratur: Marx; Borgerkrigen

TIL PRINSIPPPROGRAMMET: 9.

FORHOLDET MELLOM PARTIET OG STATEN.

(Dette er eit utdrag av eit forslag til endringer i prinsipp-programmet).

Dette reiser spørsmålet om tilhøvet mellom det kommunistiske partiet og dei folkevalgte organa i det sosialistiske Noreg. AKP ml si historiske oppgave er å bli den norske arbeidarklassen sitt parti, leie denne klassen gjennom ein sosialistisk revolusjon, fungere leiande under oppbygginga av sosialismen, vinne stadig nye grupper for sosialismen for ein gong i framtida å realisere det klasselause samfunnet. Dette er eit leiarskap som berre kan fungere og bestå dersom det er grunna på tillit til partiet. Det kommunistiske partiet kan ikkje vera organ for proletarietets diktatur i Noreg. ~~Arbeidarklassen~~ Partiet organiserer berre ein liten del av folket. Arbeidarklassen må sjølv bygge opp representative organ som utøver dette herredømmet. Partiet må stø og hjelpe klassen i oppbygginga av dette statsapparatet, men partiet kan ikkje erstatta ~~dei representative organa~~ dei representative organa eller få ein slik posisjon innanfor staten at partiet blir det eigentlige statsapparatet.

Samtlig må vi huske at eitkvart parti representerer grupper eller klassar i samfunnet. Dette er elementær marxisme. Det vil derfor heilt sikkert oppstå politiske parti og organisasjonar som representerer dei klassane og gruppene som ser seg best tjent med kapitalisme og borgardiktatur også i eit socia-

rasistiske
listisk Noreg. AKP ml går inn for å forby alle fascistiske, og nazistiske organisasjonar. Dette standpunktet vil vi også kjempe for i eit sosialistisk Noreg. Vidare meiner AKP ml at alle organisasjonar ~~xxx~~ og parti som har preg av ei voldelig sammansverging mot arbeidarklassen og det sosialistiske samfunnet, må forbys. Men spørsmålet om kva for parti og organisasjonar som skal tillatast i eit sosialistisk Noreg, er ikkje eit spørsmål som partiorganisasjonen til det kommunistiske partiet kan avgjera. Dette er eit spørsmål som dei lovgivande organa i det sosialistiske Noreg må ~~avgjere~~ ta stilling til.

Men det er og ei svært viktig sannkjenning at det kommunistiske partiet ikkje må nokon måte stå utanfor klassekampen i det sosialistiske samfunnet. Det er heilaktig å tru at det kommunistiske partiet heilskaplig og konsekvent kjem til å meine og gjera det som vil vera til beste for folket og sosialismen. også i partiet - som i samfunnet ellers - vil det vera kamp mellom rett og galt, mellom det som peikar framover og det som peikar attover. Derfor ligg det ingen garanti for ei trygg framtid for sosialismen i det å la det kommunistiske partiet vera det einaste lovlige eller å gi det kommunistiske partiet ein posisjon som svarer til eit statlig utøvande organ. Dei politiske ideane som blir målbera av borgarlege parti, kan og ~~stridast~~ med stor sannsynlighet bli målbera av grupper innanfor det kommunistiske partiet. Ja, slike idear kan vinne overtaket i partiet.

Derfor er det ~~avgjerande~~ avgjerande viktig at det sosialistiske demokratiet er så godt utbygd at grupper som står for reaksjonære ~~og~~ idear- enten dei fins eller utanfor det kommunistiske partiet - ikkje kan vinne overtaket i staten og føre samfunnet bort frå sosialisme og folkedemokrati i retning av kapitalisme og borgarlig diktatur.

AFGANISTANKOMITEEN I TRONDHEIM

Jeg var på møte med representanten for den afganske ~~gætt~~ frigjøringsbevegelsen som ble holdt i Tr.heim. Møte var svært interessant og samla bra med folk(50-60).Tre saker står særlig klart for meg etter dette møte:

Støtten til Afganistan er idag den beste støtten i kampen mot Sovjet

Sovjet binder idag 150.000 mann i Afganistan.De greier ikke å besette landet-å stanse frigjøringskampen. Tvert om-hele folket har reist seg i et opprør som vokser i styrke. ~~og~~ Sovjet kan møte sitt Vietnam.Greier det afganske folket å gi Sosialimperialismen kraftige støt-nederlag?- betyr det et svært militært og politisk nederlag for Sovjet.-Afganistan trenger en våken og aktiv verdensopinion som kan gi dem støtte.I dag er denne opinionen alt for lite aktiv.Sovjet har fortsatt for lett spill.Fortsatt greier de å spre propagandaløgnen om at"Gemiljaen er reaksjonær leda av feudalherrer og presteskap"-at"geriljaen er et redskap for USA og Kina". Fortsatt er det ingen som lager regdmessige stand og demonstrasjoner når overgrepa skjer.Fortsatt får Sovjet stille på I.Mai med diplomater og marinesoldater(Jfr.Verdal).Fortsatt finnes mange fagforeninger som er med i Norge -Sovjetsambandet, ja-seinest sist måned ble et nytt Samband stifta på Innherred.Fortsatt kan Størseth og NKP gå i I.Mai-tog med Quislinge-paroler!

2.Vi må ha en komite.

I løpet av våren er to Afganistanarrangement avholdt i Tr.heim.Fortsatt finnes ingen fast komite.Det er tvilsomt om det blir noen om ikke vi -partiet-tar et konkret initiativ.Det finnes mange som vil gjøre noe,men vi ~~sk~~ må dra det igang. Det må være en aktivistkomite.Ikke en formalitet-et representantskap.

3.Men-~~har~~ vi ikke 3.verdenkomiteen.

3.verdenkomiteen har gjort en bra innsats med Afganistan til nå.Men-de kan ikke bli det redskapet vi trenger fordi:

a.Deres plattform er for sneve Bredden i arbeidet vil fange langt utafør 3.v.kom. ~~Et~~ Det er og et faktum at 3.v.kom er sterkt knytta til partiet og ikke vil oppfattes som "uavhengig".Dette merka jeg på møte sist hvor folk som gjerne ville gjøre noe var skeppisk straks de hørte det skulle gjøres gjennom.

3.v.k b.Vi må utnytte de initiativtakere vi hadde til møte i januar.En rekke kjente politikere, kulturpersoner,fagforeningsledere m.m støp da bak et opprop.Ei lignende gruppe kan ta initiativ til en komite. De vil gjennom ~~sin~~ støtte være en garanti for bredde.Men-gjennom ~~en~~ plattformen og aktivistorg.kan vi sikre mot byråkrati.-Jeg oppfordrer DS og kameratene:Bli med på å få istand en støttekomite før ferien. Leif.

Folk som kan skrive på maskin!

Vi trenger hjelp til å maskinskrive innlegg til FK. Vi ber nå om at kamerater som har skrivemaskin, og kann tenke seg å hjelpe oss, melder seg (ta det opp i afd.)

Det blir en skriving én gang i mnd. Det er varierende mengde, men noen stor oppgave er det ikke.

Folk til "dugnad" en kveld i måneden

Vi trenger hjelp til stiftingspakking en kveld (2-3 timer) i måneden.

De som gjør dette nå har mer en nok (mye mer) intern jobbing fra før, eller de har holdt på med det svært lenge. Vi ønsker derfor å bytte dem ut, og fordoble denne typens jobbing litt, så flere får litt tid til å jobbe i afd, eller massearbeid.

Ber om at afd vurderer om de har noen som kann tenke seg å gjøre en liten innsats.

Red